

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felölős szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Égész évre 8 kor. Félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitltér sora 40 fillér
Hirdetőknek nagyság szerint

A magyar faj szupremációja.

Bármint alakuljon is ki a helyzet, a magyar faj szupremációját minden körülmények között meg kell ővni, lenni kell tartani és ki kell fejleszteni. Ha erről lemondunk, le kell mondanunk nemzeti fennállásunkról is. Ezer év küzdelmet, diadalmas eredményt pusztítjuk el akkor, midőn nem törekszünk teljes erővel arra, hogy a magyar faj legyen a vezető faj Magyarországon.

Az ezer esztendő múlt beigazolta, hogy a magyar faj a vezetésre hívatott, hívatottabb, mint bármely más faj Magyarországon. Igazolja az ezer esztendő múlt azt is, hogy mi magyarok soha nem eltünk vissza hátat munkákkal, a többi fajt el nem nyomtuk, sőt magunkhoz feleltük és ha hűséges polgártársnak, jó hazának bizonyult, keblünkre öleltük, megosztva vele minden jogot.

Magyarország a nemzetiségekkel szemben mindig a tökéletes türelmeség állaspontjára helyezkedett, meg akkor is, midőn minden kétséget kizárólag bebi-

zonyult, hogy valamelyik nemzetiség nem hű a magyar hazához. Ugy bánt velük, mint az anya rossz gyermekével, akit csak úgy szeret, mint a jót, mert hiszen gyermeke mind a kettő.

Régóta nem tapasztaltuk a nemzetiségi életnek azt az élénkségét, amelyet most. Sajnos valahányszor súlyos válságok neheztedek a hazára, a nemzetiségek egy része, különösen az oláhok, de néha a szerbek és a tótok is fenyegető formában adtak életjelt magukról s ellenséges indulattal törték ellenünk. Igaz, hogy haszaltak. A magyarságnak csak pillanatnyilag tudtak ártani s eredményt egyáltalában soha el nem értek. Nem is fognak elerni semmit soha olyan eszközökkel, amelyekkel ártani akarnak a magyarságnak. Mert ha le nem tudtak bennünket győzni azelőtt, midőn kevesebben és gyengébbek voltunk, nem fognak tudni legyőzni bennünket most midőn többen s erőnkben inkább bizók vagyunk, mint valaha.

Hangsúlyoznunk kell ezt most, midőn a magyar lojalitás lehetővé tette, hogy egyenesen nemzetiségi

programmal általános agitáció legyen Magyarországon. A gyűlekezést és a sajtó szabadságot megadjuk a nemzetiségnek, mert ők éppen olyan részét képezik a lakosságnak, mint a magyarok. De abban a pillanatban, midőn támadólag, tagadólag, vagy éppen ellenségesen lépnek fel velünk szemben, meg fogják érezni, a nemzetiségek a magyar törvény teljes szigorát. Mi rendet fogunk tudni teremteni ami országunkban. Soha még a törvény teljes szigorával nem léptünk fel a nemzetiségekkel szemben, de ha szükségét látjuk, nem fogunk habozni s ahol nem győzhetünk okokkal, közbelépünk drasztikusabb eszközökkel.

Föltétlen joga van minden nemzetiségnek ahhoz, hogy nyelvét művelje, nemcsak otthonában, de még az állam által fentartott vagy általa támogatott iskolában is. Viszont azonban föltétlen joggal követelheti meg minden nemzetiségi polgártól az állam, hogy hivatalos nyelvét az iskolában oly mértékben tanítsák, hogy azt meg is tanulják. Kell egy egységes nyelvet terjeszteni Magyar-

T Á R C Z A.

Erzsike.

Egy pipiros kendő bukkant ki a konyháján, s egy kedves, csengő hang kérdezte:

— Ki jár itt?

A jászimbokorból ekkorra már elő került egy csinos gyalogos hadnagy.

— Csokorom kezét, én vagyok, Bodnár.

A kis lány melyen elpirult s igyekezett befele kerülni.

— Nincs itthon a papa.

— Tudom, Erzsi nagysád. Kérem ne szaladjon el előlem, mert utána megyek.

— De így megiegni az embert a konyhakötevényben, koccos fejjel. Mit akar?

— Enn egyszeredül kegyedet keresem, Erzsike, s éppen kiválasztottam az alkalmat, hogy egyedül találjam itthon. A kosztumját, metőleg pedig legyen nyugodt, tökéletes Biana kosztum. És ha szabad egy bokot kockáztatnom, hát remekül an kegyednek.

Ezeket a banális szavakat, olyan tüzzel mondta el, hogy a leány egészen zavarba jött.

— Köszönöm, megtarthatta volna. De mi csoda rettentő utkos dolga van velem? Kérem. Végezzen hamar, mert én jobban szeretek egyedül lenni, mint önnel.

— Igazán mondja ezt? Kérdezte Bodnár, olyan hangon, mintha az egész Alpesek nyomna a mellét.

Erzsike úgy tett, mintha nem venné észre.

— Persze, hogy igazán. A levest kell megfőzöm.

— Csak azért?

A leány dacosan felvetette az ajkát.

— Masért is!

— Hamar is végezhetek a mondánivalómmal, ha akarja, bár . . . bár . . . jobban szeretném ha soká tartana.

A leány mutatta, hogy ő nem tud semmit.

— Tudja mit, Bodnár, mondja el inkább maskor, ha soká tart, mert Isten ugye leeg a rantásom.

— Hadd égjen.

— De hiszen, többet ér az nekem, mint a maga két szép fekete szem!

A hagyományak tényleg nagyon szép fekete szemek voltak.

— Erzsi nagysád, már ne mondjon ilyet. Tudja, hogy ezzel ki tud üldözni a világból?

A leány minden zavara dacára elmosolyodott.

— Bár kiüldözném már ebből a kertből. Odalesz az ebédem. Bodnár összetette a két kezét.

— Erzsike, édes, minek nevet ki. Ha tudná, ha tudná, mennyire szeretem.

Erzsike elfordult, s leszakítva egy jászminágot, azt tépdeste. Bodnár hátulról megfogta a kezét és megcsókolta. A leány visszafordult. Az arca egett és a szemek könnyeztek.

— Látja, látja, ugy-e szeret, maga is szeret. Merje mondani, hogy nem! A gyermek kikapta a kezét és elszaladt.

A férfi utána ment a konyhába.

— Erzsike, — mondta dühös fájdalommal, — tudni akarom, a maga szájából akarom hallani, hogy szeret-e?

országban, amelyen minden állam-polgár érten s ez a nyelv természetesen nem lehet más, mint magyar. Nemesak történelmi múltjánál s magyar faj szupremációjánál fogva, hanem azért is, mert ez a nyelv — a németet kivéve — a legkíméltebb s a legtökéletesebb az országban beszélt nyelvek között, továbbá azért is, mert Magyarország 19 millió lakósa közül tizennégy és fél millió beszél magyarul, míg románul két és háromnegyed millió, tótul másfél millió ember tud.

Schol a világon nemzetiségek nem élvezik azt a szabadságot, ezt a nemzetiségi életet, amelyet nálunk. S éppen ennek a nagy szabadságnak a magyar faj türelmességének tudható be, hogy jönnek idők, melyekben akadnak hálátlan nemzetiségek, melyek vérszemet kapnak s ellenségek-ként mutatkoznak be nekünk s ellenségünkkel cimborálnak. Nem okulnak a múltból amely azt bizonyítja, hogy ellenségünkkel való cimborálás csak úgy ártott a nemzetiségeknek, mint a magyaroknak.

Akármin van és lesz is azonban, minden kétséget kizárólag megállapítható az a tény, hogy a magyar faj szupremációjára ellen való küzdelem hasztalan munka és aki e küzdelmet felveszi, megindítja, az lakolni is fog!

Mozgalom iskolánk államosítása érdekében.

Reiner Gyula apát, kerületi esperes értekezletre hívta fel e hó 8 ikára Barcs katolikus polgárait, a baresi róm. kath. iskola államosítása megbeszélése érdekében. Az értekezletre nagy érdeklődés mellett szép számmal jelentek meg az

iskolászéki tagokon kívül Barcs polgárai délelőtt fél 11 órakor a róm. kath. hitközségi iskola termében, azonban sajnos, az értekezlet, — Reiner kerületi esperes távolléte miatt, ki a zord időben Szulokból nem jöhetett meg — elmaradt. E helyett azonban ifju Schapszon Géza tartott beszédet, hí statisztikát mutatva fel s felhozva azon érveket, melyek szükségessé teszik iskolánk államosítását. Érdekes s nagy figyelemmel hallgatott beszédéből közöljük a következőket:

Nemesak az 1868. XXXVIII. t. cz. követelménye az, hogy egy tanóra csak annyi tanuló bizassék, a mennyivel a rendelkezésre álló idő alatt az egész s elég terjedelmes tananyagot fel tudja dolgozni, de feldolgozni a szó igazi értelmében, hogy azt a növendékek úgy elsajátítsák, hogy hamar az életben használni vehessék, mely elvből kiindulva aztán a törvény az egy tanóra bízható gyermekek maximalis számát 80-ban állapítja meg; de követeli ezt a paedagogia; követeli ezt a legegyszerűbb józan ész; követeli a szülők érdeke kik mégis csak joggal kívánhatják, hogy óriási áldozatukkal legalább arányban álló ellenszolgáltatást kapjanak; s követeli ezt végül a jövő generáció, s közvetve a nemzet, a haza érdeke is.

Ha a törvény fentebbi rendelkezése bármilyen okból be nem tartható, akkor két dolog lehetséges csak. Vagy nem lesz olvészve a tananyag; vagy a felsőbb hatóságokra való tekintettel vagy vágatva átlapozva; természetesen olyan is a köszönet aztán ebben a tanulóiban. Hogy e két bekövetkezendő rossz közül melyik a nagyobb, egyelőre nem kutatom!

Ebben az iskolai évben beiratott:

az I. osztályba 134 növendék
a II. " 98 "
a III. " 101 "
a IV.)
az V.) szintén 100 on felül,
a VI.)

Ez tehát a tanítás intenzivitásának szempontjából tarthatatlan állapot . . .

De a legszomorubb az, hogy ennek dacára valami 130 iskolakötelemeke nincs az iskolában helye. Fizikai lehetetlenség őket befogadni!

Ezek a szerencsétlen teremtsékek önhibájuk, szülők hibája nélkül ki vannak lökve az utcára, mintha nem is tartoznának a társadalomhoz, és már jóelőre megfosztva annak a lehetőségétől, hogy jövő sorsukon valamit is könnyíthessenek, hiszen még azt sem tanulhatják meg, hogyan írják le majdan szerencsétlen nevüket.

Természetszerűleg ezen az állapoton segíteni kell; de segíteni másként nem lehet, mint új tantermek építésével, új tantervek alkalmazásával.

De honnan veszik a költséget? A hitközség az iskola fenntartására szolgáló költségeket jelenleg 800 K. közs. segélyből, és tagjaira kirótt u. n. iskola adóból fedezi, melyet a következő kulcs szerint vet ki:

Kinek egy évi állami adója	2 K.
fizet isk. adót 3 K.-t (150%)	
" 2—5 K. "	4 " 80 "
" 5—10 " "	5 " 50 "
" 10—20 " "	6 " 30 "
" 20—30 " "	7 " 23 "
" 30—40 " "	8 " 20 "
" 40—60 " "	9 " 15 "
" 60—100 " "	10 " 10 "

100 K. felüli államadó után annak 10 0/0-ja.

Hát kérem, ilyenformán kinek államadója 2 K., az annak 150 0/0-át, kinek 40—60 K., az 15 0/0-át, kinek 100 K. vagy azon felüli az állam adója, az 10 százalék iskola adót fizet. Ennél igazságtalanabb adókulcsot, — mely klasszikus példája a megfordított fokozatos adónak, — mely mintha csak azért volna kigondolva, hogy mentől szegényebb valaki, — annál több teher legyen a vállain, — még egyhamar nem láttunk mást, de nem látott Európa se.

Már most két tűz közé jutottunk; építeni kell, — pénz nincs. Mert ezen az adóprézen még csavarni nem szabad.

Ilyen körülmények között nem tudom megérteni, hogy akadhat valaki, a ki

A leány némán bólintott. A férfi erőszakosan átölelte, és megcsókolta az ajkát.

— Isten veled, már most Erzsike, főzze meg az ebédet.

II.

Erzsike sietve megy ki az istállóba, és fölnyergelteti a maga kis lovát. A patikába kell sietni a városba, mert édesapja nagyon beteg. Itt hagyja egyedül egy öreg, megbízható cseléddel, s egyedül könnyebben megjárja, gyorsabban. Amint a tisztartó lakása előtt elmegy, s véletlenül bepillant az ablakon, látja, hogy Bodnár Pista forrón megcsókolja a kezét a tisztartó leányának. Nem siet annyira, s nem fáj annyira a szíve, sem hogy ezt észre ne vegye.

— Ah, nyomorult.

Igaz, hogy a következő pillanatban már elfelejti, s a lovát gyorsabban menésre bízta. Vágatva tér vissza. Édesapja jobban van, nincs semmi veszély.

— Jó lányom vagy. Egy szál jáz-paint szeretnék.

Az volt az ispán kedves virága.

Erzsike lesiet a kertbe a jásmínért, Bodnár Pista jön vele szemközt és megakarja csókolni a kezét.

— Hallottam, Erzsike, hogy édesapja nagyon beteg. Tudakozódni jöttem, hogy hogyan van?

— Köszönöm, jobban!

— Erzsike, édes. Már két egész napja nem láttam, s még csak a kezét sem engedi megcsókolni.

— Nem érek rá, hadnagy ur, várjon kérem egy kicsit.

Bevitte a virágot s ismét kijött.

— Hadnagy ur, nem akarom soká feltartóztatni. Csak azt akarom mondani, hogy a tisztartó Edikéje csinosabb, mint én vagyok.

S azzal megfordult és indult.

Bodnár megdöbbenve nézett rá egy pillanatra, aztán egy lépéssel utolérte, s könyörgőleg megragadta a kezét.

— Hát, Erzsike, ilyen hidegen képes elutasítani? Nem fáj a szíve?

— Nem. Még csak meg sem fordult.

— Erzsike, és nincs a szívében egy szó mentség, számomra?

— Nincs.

— Hát hallgasson meg Látja férfi vagyok, s olyan dolgokat sokszor természetesen találok, amikből a maga ártatlan szívének még csak fogalma sincs. De most talán megérti, hogy itt, ebben a kis faluban az unalom megölheti az embert. Mit csinál akkor? Szerelmet vall az összes lányoknak. De mind közül egyedül magát tiszteltem, s fáj látnom, hogy tényleg szerelmes belem. Azt hittem, hogy maga is csak flirtnek veszi, játéknak az egész históriát. Bocsásson meg, Erzsike, ezentúl kitérek az utjától. Inkább vesztsem el a szerelmét, mint a becsülését. Mondja, hogy megbocsát.

— Nincs mit megbocsásanom, hadnagy ur. Ön tetteinek oka. De a mentsége nem mentség. Egy tapasztalatlan falusi lánynak játékból elcsavarni a fejét, nem tréfa, s nem olyan dolog, ami csekélység számba megy. Ön azt hiszi, persze, mert falusi lány vagyok . . .

mégis ellensége legyen akár az iskola községivé tételének, akár államosításának.

Közégi iskola fenntartásához a felekezeti iskolát fenn nem tartó adófizetők egyenes állami adójuk maximalisan 5 0/0-át fizetik, ekként fedezetet nem nyert összeg erejéig a község jogosult államségélyt igénybe venni.

Miért tartuk hát fenn mégis a jelenlegi állapotot, mely mindenképen rosszabb, mint lenne a jövő? Miért? Erre a kérdésre feleletet kérünk! . . .

H I R E K

— **Halálozás.** Mély gyász érte Barcson Körmendi Józsefet, a barcsi róm. kath. hitközségi iskola nyugalomba vonult köztisztviselőben álló kántortanítóját és családját. Ugyanis szép tehetségű gyermekük, Körmendi Pál szeszgyári üzemvezető hűnt el e hó 4-én kedden d. u. Barcson, kínos szenvedés után élete 25-ik évében. A korán elhunyt ifju, több éven át volt távol Barcsról, míg végre jó állását gyógyíthatlan betegsége miatt kénytelen volt ott hagyni s súlyos betegen tért vissza pár nappal ezelőtt szüleihez, kik önfeláldozóan ápolva, hiába követték el mindent, hogy életét megmentse, de a kérelhetlen halál kiragadta szerettei köréből. Temetése szerdán, e hó 6-án délután ment végbe nagy részvét mellett. Koporsója felett s ugy a sirjánál Szabady Gyula, babócsai kántortanító énekelt segédlettel kitűnő hangjával megható szép gyászéneket. Halálát szülein s négy testvérén kívül kiterjedt rokonság gyászolja.

A Barcsi Ipartestület táncostélya, mely e hó 3-án szombaton folyt le a Nemsics-féle szálloda termeiben, páratlan jól sikerült, ugy látogatottság, mint kedélyességre nézve. A nagy táncsterem 9 órakor már népes volt, majd később szorongásig tele meg tánczó párokkal, kik ugyancsak szilaj kedvvel járták a táncot Zsolnai Vilmos zenekara szép nótáira. Míg a táncsteremben vígan folyt

— Erzsike!

. . . Hagyok mindent tenni magammal. Oh, kérem, azért buta még nem vagyok! Ninec boosánat az ön számára!

— Erzsike!

A leány eddigi hideg modoráról egészen megfeledezett, s dühösen topantott a lábával.

— Menjen kérem, ha nem akarja, hogy megátkozzam! mondta sirva.

Azzal beszaladt a maga kis szobájába, s a divánra borulva sirt, sirt keservesen. Mint ahogy egy pipike sirni tud, kinek első legszebb álma vált semmivé, s az ember, kit ő eszményképnek tartott, előtte leomlott a sárba.

Pedig igazán nem volt a dologban semmi olyan nagyon megrovandó. Egy katonatiszt az unalmas állomás helyén szórakozást keresett. Olyan egyszerű, mindennapi história. Dehát, én Istenem, kitehet róla, ha egy fiatal lány nagyot, és szépet keres az életben?!

(ajári Idus.

a táncz, addig a többi termekben terített asztaloknál kitűnő ételek s italok mellett mulatott a társaság, közte számosan Barcs társadalmá előkelő osztályaiból. Az egész mulatságot fesztelen jókedv lengte át s kellemes emlékekkel távozott el a mulató közönség a Barcsi Ipartestület tánczestélyéről, mely mindig oly kitűnően sikerült. Megjegyezzük még, hogy a táncz világos reggelig tartott.

A mulatságon felülfizettek: Holeser Fülöp, özv. Fridli Antalné 4—4 K., Fuchs József, Ruzsics József 3—3 K., Valkó Gyula, dr. Kapoli Vilmos, Stix Károly, Rosenberg Jakab, Skergula Szentés, Medli János 2—2 K., dr. Piszár Antal, Verner Gyula, ifj. Schapszon N., Fried Lajos, Oberitter Adolf, Hoffmann György, Oláh Sándor, Czinger Ödön, Egyed Ernő, Balázs Sándor 1—1 K., ifj. Föglér Miklós 20 f., kiknek ezuton mond köszönetet az ipartestület.

— **Házi estély.** A Barcsi Ifjúsági Egyesület 1. évi február hó 18-án, a Barcsi Társaság helyiségében házi estélyt tart, melyre a tagok által bevezetett vendégeket is szívesen látnak. Kezdeté este fél 9 órakor.

— **Zord tél.** Február havában ugyancsak szokatlan változó zord idők járnak. Erős hidegek után e hó 7-én hirtelen eső áztatta reggelig a hóval takart földet s nappal havazással erős, hideg szélvihar dult, mely az éj folyamán valóságos orkánná fejlődött, rémes zugással, mely felverte az emberek éjjeli nyugalmát. Bizony zord idők ez februárban, midőn már enyhébb időket várunk. A szigorú telet bizonyítja az is, hogy a foglyok csapatosan repülnek be a mezőről a népes, zajos utcán át a kertekbe, mint ezt a napokban tapasztaltuk.

— **Az ipartestület közgyűlése.** A barcsi ipartestület 1. hó 4-én, vasárnap délután tartotta évi rendes közgyűlését, melyen következőkép alakult meg az új tisztikar. Elnök lett újból Stix Károly, alelnök: Baumann László. Választmányi tagok: Bradics Dezső, Dudás József, Hoffmann György, Farkas Sándor, Jankovics Ferencz, Kövesi József, Ligeti Lajos, Oberitter Antal, Selmeczi Ferencz, Zumi István, Schlichter József. Számvizsgálók: Kraus Manó, Schulhoff Simon, Judt Henrik.

— **Fennakadt vonat.** E hó 8-án, lapunk mai számában már említett nagy hóvihar miatt, — mint értesülünk, — a barcs-balaton-szentgyörgyi 159 sz. postavonat is fennakadt s egész nap nem közlekedett.

— **Tánczestély.** E hó 17-én, Babócsán, a Stáncz-féle vendéglőben zárt körű tánczestély tartatik melyre a belépődíj személyenkint 1 K., családjegy 2 K. Kezdeté este 8 órakor.

— **Egy 100 K.-ás ajándék.** Kallos és Márkus nagynevű magyar művészek egy domborművet alkottak, mely valóban mesésnek mondható. Ezen domborművet kerettel együtt ingyen adja „Tolnai Világ Lapja” minden előfizetőjének, ki a lapot 4 frt. eredeti ár helyett fél évre 3 forintért előfizeti, csupán a keretet számítjuk fel, a mi 2 frt. 50 krjézarba kerül. Fontosnak tartjuk megjegyezni, hogy a keret csak-

nem kétszer annyit ér, mint a mennyit érte kérünk. Azon előfizetőink, kik a „Tolnai Világ Lapját” nem ismerik forduljanak a „Magyar Kereskedelmi Közlöny” kiadóhivatalához Budapest, VII., Dohány-utca 16—18, hol a mutatványt s egyéb felvilágosítást szívesen adnak díjtalanul.

Közgazdaság.

A „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, Budapest, heti jelentése a tőzsdéforgalomról és a pénzpiacról.

Budapest, 1906. február 8.

A belpolitikai helyzet a király és a koalíció közt megindított békeaktió meghiusulása folytán újra kedvezőtlené alakulván, a tőzsdének szilárd hangulatában fordulat állott be, anélkül azonban, hogy az árfolyamokban jelentékenyebb áresés mutatkozott volna. Ezen relativ szilárdság oka abban rejlik, hogy a spekuláció a hosszantartó politikai válság tartama alatt értékpapírok vásárlásánál óvatosságot tanusított, és az értékpapírok legnagyobb részének jövedelmezősége kielégítő lévén, a közönség azokat — a politikai válság daczára is — kamatoztatási szempontból megtartja.

Az áresést szenvedett papírok közt elsősorban megemlítendő a magyar hitelrészvény, melynek árfolyama 802 K.-ról 788 K.-ra ment vissza, míg a többi vezető értékben az árfolyamesőkkenés sokkal kisebb arányú volt. Egyes értékek, mint pld. az osztrák magyar államvasut részvények, a déli vasuti részvények, a Pesti hazai első takarékpénztár részvények, árban még javultak is, és ugyancsak ár-emelkedésben volt részük a brassói cellulose gyár részvényeinek is, melyeket beavatott oldalról, erősen vásárolnak.

A befektetési értékek közt a záloglevelek tulnyomó részben megtartották árfolyamaikat, ellenben a 4 0/0-os magyar koronajáradék — anélkül, hogy a kinalat nagymérvű lett volna — kb. 1/2 0/0-nyi visszaesést szenvedett.

A lefolyt hét legnevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak:

	jan. 1.	jan. 8.
4 0/0-os magyar koronajáradék	80.85	80.35
Magyar ált. hitelbank részvény	804.—	790.—
Déli vasut részv.	190.—	189.—
Brassói cellulose gyár részv.	602.50	612.50
Budapesti közuti vaspálya részv.	594.—	592.—

Mindazok, kik Körmendy Pál elhalálozása folytán bennünket ért súlyos csapás fájdalmain szíves részvétükkel enyhíteni igyekeztek, ezuton mondunk köszönetet.

Barcs 1906. feb. 9.

Körmendy József
és családja.

84.711

9-15

György lovag védjegy.

Ezen háziszert ne hiányozzon egy családnál sem.

György lovag védjegy.

elismerő nyilatkozat fényesen bizonyítja a „György-életbalsam” nagy gyógy sikerét, mely számtalan esetben kiváló gyógyereje által biztos gyógyulást szerzett különféle betegeknek.

Számtalan beteg kapta vissza egészségét a György életbalsam” által, melynek gyógyhatása esodálatos, kivált képen: gyomorhaj, bélhaj, étvágytalanság, influenza, kolika, láz, csúz, köszvény, fej- és fogfájásban szenvedőknel 84711 elismerőlevél bizonyítja ezt. — 12 kis vagy 6 nagy dupla üveget 4 kor. 50 fill. bérmentve. Minden ily rendeléshez 1 üveg ingyen lesz mellékelve pontos használati utasítással. Szétküldi az egyedüli készítő: Városi gyógyszer. Temesvár, Szt. Györgyter 512.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről	délelőtt 10 óra 58 percz
"	délután 4 " 46 "
"	este 9 " 14 "
Kanizsáról	délelőtt 7 " 11 "
"	délután 5 " 15 "
"	este 8 " 12 "
Pakráczról	délelőtt 10 " 53 "
"	este 8 " 05 "
Somogy-Szobbról	délben 12 " 30 "
"	este 7 " 20 "
Kaposvárról	délelőtt 8 " 02 "
"	este 7 " 40 "

Barcsról indul:

Pécsre	reggel 7 óra 33 percz.
"	délután 1 " 20 "
"	délután 5 " 30 "
Kanizsara	reggel 3 " 30 "
"	délelőtt 8 " 40 "
"	délelőtt 11 " 10 "
"	este 9 " 50 "
Pakráczra	délelőtt 8 " 00 "
"	este 5 " 30 "
Somogy-Szobbra	reggel 3 " 40 "
"	délután 1 " 30 "
Kaposvárra	reggel 3 " 54 "
"	este 5 " 34 "

A Sztatina felé közlekedő motorvonat indul reggel 2 óra 30 perczkor

érkezik	délelőtt 11 " 50 "
	reggel 7 " 59 "
	este 9 " 20 "

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy eddigi társamtól, **Lovrencsics Ferencz** urtól különválva, üzletemet **Barcs**on, a **Tarnóczai-utczában 18.** szám alatti üzletemet saját nevem alatt tovább folytatom, hol minden a szakmámba vágó s általam készített tárgyak, u. m. **agyag-kályhák** többféle színben, **házdíszitmények** különböző alakban, valamint **görbe cserepek** kétféle minőségben, továbbá **kerti vázák** és **virágálványok, ravátli díszitmények, cserépedények** s több e féle tárgyak állandóan és jutányos áron kaphatók.

Kályha állításokat és javításokat jutányos áron elfogadok.

A n. é. közönség szives partfogását kéri

Petrétei József,

agyag-kályha és edény készítő.

Csúz Köszvény Rheuma

fog- és fejfájás és egyéb meghűlések vagy megfázásoktól származó tag-szagattás és fájdalomtól ha szabadulni akar, használja bedörzsölésre az orvosi gyakorlatban e czélra legjobban bevált hatóanyagokból összeszedett

Universal-Fluidot

(Spir mentholi aromát-comp) mely a gyógy növények illatos és balsamos hatóanyagának szeszese oldata — kiváló kellemes, illatos, üdítő és fájdalomcsillapító beorrszűrő készlet.

Az Universal-Fluid

hatása újabb és idült bajoknál egyaránt és ott is — a hol már egyéb bedörzsölő szerek eredménytelenül használtattak — gyors és meglepő. 1 üveg ára használati utasítással 1 K. 50 f. Postán küldve 2 K. 3 üveg megrendelésnél díjmentesen küldi;

Skribanek Kálmán

gyógyszertára a „Vörös-kereszthez.” Temesvár-Erzsébetváros 2.

Oh jaj!

megfojt ez az atkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuak

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„N A D O R” gyógyszer-tár

Budapest VI., Váci körút 17.

Eljett!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított

Kapható:

Bares: Kohut Sámuel.
Barestelep: Szönyi Richard.
Szigetvár: Visy Sándor,
Salamon Jenő gyögytárában.

19-30

Mühle Vilmos,

cs. és kir. udvari szállító
Temesvár.

Nagybani tenyészetek kivitelre!

Mag és növény, rózsák fák és tülevelűek.

Fa és sövény csemeték.

A legjobb magvakat és virághagymákat.

A legszebb növényeket, rózsákat és dívatvirágokat.

A legnemesebb gyümölcs-, dísz- és sorfákat,

(62 hold területű faiskolák.)

Mindent saját nagytenyészeteiből.

Postakötegek magvakal 5 K. felül bérmentve.

Mühle új „Tanácsadója” vevőknek ingyen.

Pompás főarjegyzek vevőknek kívánatra.